Gerardus de Harderwyck; Johannes XXI, Pont. Max. (formerly Petrus Hispanus): Copulata super omnes tractatus parvorum logicalium Petri Hispani et nonnullos modernorum secundum viam Albertistarum / Thesaurus sophismatum circa tractatus Parvorum Logicalium Petri Hispani

[Cologne: Heinrich Quentell], 30 Sept. 1488 / [Cologne: Heinrich Quentell, after 25 May 1495] Seite 37

sed ꝑfectio finalis sumit ex operatione eiusdem rei.

Ar Ex hoc sequeret ꝙ suppositio naturalis non esset suppō. Seq̄la ꝓbat. q2 nō valet ad finē suppōnis. sicut dictū est Dōm ꝙ licz suppō naturalis nō valeat ad cognoscendū veritatē ꝓpōnis ſm actū. valet tñ ſm aptitudinē. Primū pz. q2 terminus supponēs naturaliter nō ponit actualiter in ꝓpōne. Secūdū pz. q2 ex ſcatōe termini quā ostendit suppositio naturalis possumus diuersas ꝓpōnes formare. ⁊ etiam intelligere. Ex hoc em̄ ꝙ iste terminꝰ hō ſcat naturā aut suppositū ſm hoc possumꝰ ipm applicare ad diuersas spēs suppōnis. scz simplicē. vt hō est spēs. ⁊ ꝑsonalem. vt dicendo homo currit

Ar Suppō naturalis est ꝑfectior ⁊ potior. Assumptum ꝓbat. q2 fundatur in natura termini Dōm ꝙ duplex est ꝑfectio. scz formalis ⁊ finalis. ꝑfectio formalis dr̄ qñ aliquid in se habet formā alicuius nature. et sic suppositio naturalis est ꝑfectior. q2 suppō ſm formā orit a ſcatiōe sed significatio est perfectior in termino supponente naturaliter. ideo talis suppositio formaliter est perfectior. non tamen finaliter vt patuit. Sicut in simili puer est perfectus homo ꝑfectione formali. nō aūt ꝑfectione finali. q2 nō habet ꝑfectas oꝑationes hois. Alia est perfectio finalis. et est quando res aliqua potest attingere finem ad quem ordinatur. ⁊ sic suppō accidentalis est perfectior. q2 suppōnes ordinātur ad verificatōnem ꝓpōnum quod magis fit ſm suppōnem accñtalē ꝙ̄ naturalē. q2 actu ꝑ accidentalez fit et solū aptitudine ⁊ potentialiter ꝑ naturalē

¶ Accidentalium suppositionum. alia simplex alia personalis. Suppositio accidētalis simplex est acceptio termini cōmunis pro re in vniuersali significata per ipsum terminum vt cum dicitur. homo est species. animal est genus. Ibi iste terminus homo supponit pro homine in communi et non pro quolibet inferiori Et similiter dicendum est de quolibet termino communi. vt risibile est proprium. rationale est differentia. album est acccidens

¶ Hic subdiuidit suppōnem accñtalē in simplicē ⁊ ꝑsonalem. Rō diuisionis est ista. q2 suppō accñtalis hz fieri in termino ꝯmuni posito in ꝓpōne. sz terminus ꝯmunis pt̄ dupl'r accipi. vno modo pro natura ꝯmuni. ⁊ sic habet suppōem simplicem. Alio modo pro suppositis illius nature. ⁊ sic habz suppōnem personalem. Vel aliter assignetur ratio diuisionis. q2 suppositio accidentalis est acceptio termini ꝯmunis ſm exigentiam adiūcti. sz adiunctum est duplex. scz reale ⁊ intentionale. Si primum sic est suppositio ꝑsonalis. si secūdum sic est suppositio simplex. Et quia suppositio naturalis cōuenit termino sine adiūcto. ergo non potest sic diuidi. ¶ Tūc prosequit de illis membris. et primo de suppositione simplici quam definit ⁊ etiā di

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-403/0037
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG